

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
 عذر می آورند به سوی شما هنگامی که باز گردید به سوی شان بگو عذر مپاوريد

لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسِيَرِي
 هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را **الله** از خبرهای آنان و زود خواهد دید

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّوتُ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
الله کار شما را و پیغمبرش نیز کار شما را خواهد دید سپس باز گردانیده می شوید به سوی دانای نهان

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۹۱ سَيَعْلَمُونَ
 و آشکار پس آگاه می گرداند شما را به آنچه شما می کردید **۹۱** به زودی سوگند می خورند

يَا اللَّهُ لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
 به **الله** برای شما چون باز گردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از سرزنش ایشان پس روی بگردانید

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
 از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان جهنم است به سزای آنچه که

يَكْسِبُونَ ۝۹۲ سَيَعْلَمُونَ لَكُمْ لِنَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
 می گردند **۹۲** سوگند می خورند برای شما تا خشنود شوید از آنان پس اگر

تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 خشنود شوید از ایشان بی گمان **الله** خشنود نمی شود از گروه نافرمانان

۝۹۳ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
۹۳ [برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق و سزاوارترند به اینکه ندانند

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۹۴
 حدود آنچه را که نازل کرده است **الله** بر رسول خود و **الله** دانای منجید کار است **۹۴** و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُرِّ الدَّوَابِّ
 بادیه نشین کسی هست که می بفارند آنچه را هزینه می کند زبان [و توله] و منتظر می کشد برای شما پشامدهای [و باد]

عَلَيْهِمْ دَابِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۹۵ وَمِنْ
 بر آنان باد پشامدهای بد و **الله** شنوای داناست **۹۵** و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
 بادیه نشین کسانی هستند که ایمان دارند به **الله** و روز واپسین و می پندارد

مَا يُنْفِقُ قُرْبَىٰ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَّا يَأْتِيَ
 آنچه را اتقاق می کند مایه نزدیکی [خود] به **الله** و [ایثار] دعای [خیر] پیغمبر را آگاه باشد بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَهُمْ سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۹۶
 برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را **الله** در رحمت خود بی گمان **الله** آمرزنده مهربان است **۹۶**

وَالسَّابِقُونَ ^{و آن پیشی گیرندگان} الْأَوَّلُونَ ^{نخستین} مِنَ الْمُهَاجِرِينَ ^{مهاجران} وَالْأَنْصَارِ ^{و انصار} وَالَّذِينَ ^{و آنان که}

اتَّبَعُوهُمْ ^{پیروی کردند از ایشان} بِإِحْسَنٍ ^{به نیکی} رَضِيَ ^{خشنود شده است} اللَّهُ ^{از ایشان} عَنْهُمْ ^{و خشنود شدند ایشان} وَرَضُوا عَنْهُ ^{و آنگاه ساخته است که} وَعَدَهُ ^{و وعده}

لَهُمْ ^{برای شان} جَنَّاتٌ ^{بهشت های} تَجْرِي ^{که جاری است} تَحْتِهَا ^{زیر درختان آنها} الْأَنْهَارُ ^{جوی ها} خَالِدِينَ ^{جاویدان باشند} فِيهَا ^{در آنها} أَبَدًا ^{همیشه}

ذَٰلِكَ ^{این است} الْفَوْزُ ^{کامیابی} الْعَظِيمُ ^{بزرگ} وَمِمَّنْ ^{و برخی از آنان} حَوْلَكُمْ ^{که پیرامون شماست} مِنَ الْأَعْرَابِ ^{بادیه نشینان}

مُتَنَفِّسُونَ ^{متنقلان اند} وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ^{و برخی از اهل مدینه} مَرَدُّوا ^{خو گرفته اند} عَلَى ^{بر} النِّفَاقِ ^{نفاق} لَا تَعْلَمُهُمْ ^{نمی دانی انفاق ایشان را}

نَحْنُ ^{ما} نَعْلَمُهُمْ ^{نقیم انفاق ایشان را} سَنُعَذِّبُهُمْ ^{زودا که عذاب کنیم آنان را} مَرَّتَيْنِ ^{دو بار} ثُمَّ ^{سپس} يُرَدُّونَ ^{بازگردانیده شوند} إِلَى ^{به سوی} عَذَابٍ ^{عذابی}

عَظِيمٍ ^{بزرگ} وَآخِرُونَ ^{و دیگران} اعْتَرَفُوا ^{که اقرار کردند} بِذُنُوبِهِمْ ^{به گناهان خود} خَلَطُوا ^{امیختند} عَمَلًا ^{کرداری} صَالِحًا ^{شایسته را}

وَآخِرَ سَيِّئًا ^{با کرداری} عَسَى ^{نشاید امید است که} اللَّهُ ^{از ایشان} أَنْ يَتُوبَ ^{بازگردد} عَلَيْهِمْ ^{برایشان} إِنَّ اللَّهَ ^{امور زود مهرین است} غَفُورٌ ^{رحیم} رَحِيمٌ ^{رحیم}

خُذْ ^{بگیر} مِنَ أَمْوَالِهِمْ ^{از اموالشان} صَدَقَةً ^{زکاتی را} تُطَهِّرُهُمْ ^{که پاک می سازی ایشان را} وَتُزَكِّيهِمْ ^{و پاکیزه می سازی ایشان را} بِهَا ^{به آن} وَصَلِ ^{و دعای خیر کن} عَلَيْهِمْ ^{برایشان}

إِنَّ صَلَاتَكَ ^{بی گمان} سَكَنٌ ^{دعای تو آرامش است} لَهُمْ ^{برای ایشان} وَاللَّهُ ^{و الله} سَمِيعٌ ^{شنوای} عَلِيمٌ ^{داناست} الَّذِينَ ^{آیا ندانستند} يَعْلَمُونَ ^{آیا ندانستند}

أَنَّ اللَّهَ ^{که} هُوَ ^{الله} يَقْبَلُ ^{می پذیرد} التَّوْبَةَ ^{توبه را} عَنْ عِبَادِهِ ^{از بندگان خود} وَتَأْخُذُ ^{و دریافت می کند} الصَّدَقَاتِ ^{صدقات را} وَأَنَّ ^{و اینکه}

اللَّهُ ^{الله} هُوَ ^{الله} التَّوَّابُ ^{توبه پذیر} الرَّحِيمُ ^{مهربان} وَقُلْ ^{و بگو} أَعْمَلُوا ^{عمل کنید} فَسَيَرَى ^{پس زودا که بیند} اللَّهُ ^{الله} عَمَلَكُمْ ^{عمل شما را}

وَرَسُولُهُ ^{و پیامبر او} وَالْمُؤْمِنُونَ ^{و مؤمنان آفرینند} وَسَرُدُّونَ ^{و به زودی بازگردانیده می شوید} إِلَى ^{به سوی} عِلِمِ الْغَيْبِ ^{دانای پنهان} وَالشَّهَادَةِ ^{و آشکار}

فَيَتَشَكَّرُ ^{پس خبر می دهد شما را} بِمَا ^{به آنچه} كُنتُمْ ^{می کردید} تَعْمَلُونَ ^{و دیگران اند} وَآخِرُونَ ^{و آنگاه شده اند} مُرْجُونَ ^{قبول توبه شان} إِلَى ^{به فرمان}

اللَّهُ ^{الله} إِمَّا ^{یا} يُعَذِّبُهُمْ ^{عذاب کند ایشان را} وَإِمَّا ^{و یا باز می گردد} يَتُوبُ ^{برایشان} عَلَيْهِمْ ^{به رحمت خود} وَاللَّهُ ^{و الله} عَلِيمٌ ^{دانای} حَكِيمٌ ^{سجده کل است}

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا وَضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا بَيْنَ

و آنان که گرفتند (ساختند) مسجدی را برای زیان رساندن و کفر و برای تفرقه انداختن میان

الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا لِّعَنْ حَارِبَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 مؤمنان و (ساخن) کینگاهی برای کسانی که جنگیده اند با الله و پیغمبرش پیش از این

وَلَيَعْلَمَنَّ إِنَّ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَیَّ **وَاللَّهُ** يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

وهرانیستل سوگند خورند که (اگر نکریم) (استحقاق) مگر نیکی **والله** گواهی می دهد که بی گمان ایشان دروغگوینند

لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسَسَّ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ نَابِتِ إِبْرَاهِيمَ

یَوْمَ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِیْهِ ۚ وَجَالَ مَحَبُوتٌ اَنْ یَنْظُرُوْا

روز سزاوارتر است که بایستی در آن در آن محبوت مردانی اند که دوست دارند پاکی و زینت از دجلت ظنوری و باطنی

وَاللَّهُ يُحِبُّ دُوسْتِ مِی دَارِد

الْمُطَهَّرِينَ پاکِ وِزَانِ رَا

۱۰۸

أَفَمَنْ أیا هِس کِسی کِه

أَسَسِ بِنَا نِهَادِه اِسْت

بَنِيَّتُهُ بِنِیَانِ خُود رَا

عَلَى تَقْوَى مِنْ **اللّٰهِ** وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ **أَسَسَ** بَنِيكُمْ
بر پروا از **الله** و خشنودی او بهتر است یا آن کسی که بنیان خود را

عَلَى شَفَا جُرُوفِ هَارٍ فَأَثَّارَ يَدِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بر لب پرنگاهی که در حال ریزش است پس بگذارد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید

الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ لَا يَزَالُ بِقَلْبِهِمْ أَلَّذِي بَنُوا رَبَّهُ
 گروه ستمکاران را همواره بنیانشان که بنا نهاد مانند مایه تردید

فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 در دل‌هایشان است مگر آنکه پاره پاره شود دل‌هایشان وَاللَّهُ دَانِیْ سنجیده کار است

﴿۱۰۰﴾ **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ** أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِي كَمَانِ **اللَّهِ** خَرِيدَةً أَسْتِ مِنْ أَرِ مُؤْمِنَانِ جَانِ هایشان و مال هایشان را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ثُمَّ تَقُولُوا هَذَا عَمَلُنَا أَوْ نَدُوهُ عَدْوًا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ثُمَّ تَقُولُوا هَذَا عَمَلُنَا أَوْ نَدُوهُ عَدْوًا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

وَيَقْتُلُونَ^{۱۱} وَعَدَا^{۱۲} عَلَيْهِ^{۱۳} حَقًّا^{۱۴} فِي^{۱۵} التَّورَةِ^{۱۶} وَالْإِنْجِيلِ^{۱۷}
و کشته می شوند و عدا ای است بر علیه به حق در تورات و انجیل

وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ وَعَهْدِهِ مِنْهُ فَاسْتَبْشِرُوا ۚ

و قرآن و کس است وفا کننده تر به عهد خویش از پس شادمان باشید

بِیَعِبْكُمْ الَّذِیْ بِأَیْعَتِهِ وَذَٰلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ
به خرید و فروشی که معامله کردید به آن و این است آن کسبایی بزرگ

التَّائِبُونَ

آن مؤمنان توبه کنندگان اند

الْمُحْسِنُونَ

پرستندگان اند

الْمُحْسِنُونَ

ستائندگان اند

التَّائِبُونَ

سیاحتگران اند [در راه الله میروند و باز میگردند]

الرَّكَعُونَ

رکوع کنندگان اند

السَّاجِدُونَ

سجده کنندگان اند

الْأَمْرُونَ

امر کنندگان اند

بِالْمَعْرُوفِ

به کار پسندیده

وَالنَّاهُونَ

و بازدارندگان اند

عَنِ

از

الْمُنْكَرِ

کار زشت

وَالْحَافِظُونَ

و نگهداران

لِلدُّورِ

برای حدود

اللَّهُ

الله

وَيَشِرَ الْمُؤْمِنِينَ

و مؤمنان را

مَا كَانَتْ

نیست سزاوار

لِلنَّبِيِّ

برای پیامبر

وَالَّذِينَ

و آنان که

آمَنُوا

ایمان آوردند

أَنْ يَسْتَغْفِرُوا

اینکه طلب بخشایش کنند

لِلْمُشْرِكِينَ

برای مشرکان

وَلَوْ

و اگرچه

كَانُوا

باشند

أُولَىٰ قُرْبَىٰ

خویشاوند

مِنْ بَعْدِ مَا

پس از آنکه

تَبَيَّنَ لَهُمْ

روشن شد برای شان

أَنَّهُمْ

که بی گمان آنان

أَصْحَابُ

دورخ اند

وَمَا كَانَتْ

و نبود

أَسْتَغْفَرُوا

مغفرت خواستن

إِبْرَاهِيمَ

برای پدرش

إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ

مگر از روی وعده‌ای که

وَعَدَهَا

و عهده کرده بود آن را

إِيَّاهُ

به پدرش

فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُمْ

پس چون ظاهر گشت برای او [براهیم] که بی گمان پدرش دشمن

أَنَّهُ عَدُوٌّ

الله است

لِللَّهِ

برای او [براهیم] که بی گمان

تَبَيَّنَ لَهُمْ

روشن شد برای شان

أَنَّهُ عَدُوٌّ

الله است

وَمَا كَانَتْ

و بر آن نیست

لِيُضِلَّ قَوْمًا

که گمراه کند قومی را

بَعْدَ إِذْ

بعد از آنکه

هَدَيْنَهُمْ

هدایت کرد ایشان را

حَتَّىٰ

تا

يُبَيِّنَ لَهُمْ

بیان کند برای شان

مَا يَتَّقُونَ

آنچه را که بپرهیزند از آن

إِنَّ اللَّهَ

به هر چیزی داناست

يَكُلُّ شَيْءٍ

علیه

إِنَّ اللَّهَ

الله

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

برای اوست فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ

و زمین

يَحْيِي

زنده می کند

وَيُمِيتُ

و می میراند

وَمَا لَكُمْ

برای شما از

دُونِ اللَّهِ

غیر الله هیچ سرپرستی و نه باوری

وَلَا نَصِيرَ

و نه یاری

لَقَدْ

به تحقیق

تَأَبَّكَ

برگشت

عَلَىٰ

الله [در رحمت خود] بر

النَّبِيِّ

پیامبر

وَالْمُهَاجِرِينَ

و مهاجرین

وَالْأَنْصَارِ

و انصار

الَّذِينَ

انان که

اتَّبَعُوهُ

پیروی کردند از او

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

وقت تنگی و مشکل

مِنْ بَعْدِ مَا

پس از آنکه

كَادَ

نزدیک بود

يَزِيغَ

که منحرف شود

قُلُوبُ

دل های گروهی

مِنْهُمْ ثُمَّ تَأَبَّكَ

از ایشان آنکه بازگشت الله [به مهری خود] بر ایشان [توبه مثل را پذیرفت] پس گمان الله بدیشان

إِنَّهُمْ رَأَوْفٌ

مهربان است

رَحِيمٌ

مهربان است

مِنْهُمْ

از ایشان

وَعَلَّ **الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا** حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

و [بارگشت الله به مهربانی خود] بر آن سه نفری که [از غزوہ نبوی] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین

بِمَا رَحَّبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ

با وجود فراخی اش و تنگ شد بر ایشان نفوس شان [ظنن به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ **لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ**

از خشمش الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [بارگشتش بر ایشان] = توبه شان را پذیرفت [توبه کنندگی کامل] الله ایست آن توبه پذیر

الرَّحِيمُ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ**

مهربان (۱۸۸) ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باشید با

الصَّادِقِينَ **مَا كَانَ** لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

راست گوینان (۱۸۹) نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ

از بادیه نشینان که بازمانند از حمرای پیامبر الله [از حید] و نه اینکه دوست بدارند جان های خود را

عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

ایشان از جان او این است از بس ملدن به این سبب است که به آنان [محملدن] نمی رسد به ایشان تشنگی و نه رنجی

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ **مَوْطِنًا** يَغِيظُ

و نه گرمسکی در راه الله و گام نمی نهاده اند و گرمی را که جایی را که به خشم آورد

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوكَ مِنْ عَدُوٍّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ

کافران را و نمی رسند به هیچ مقصدی از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود بر ایشان

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ **الْمُحْسِنِينَ**

به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباه نمی کند پاداش نیکوکاران را (۱۹۰)

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

و هزینه نمی کنند هیچ هزینه ای را خرد و نه کلان را و نمی بیمایند

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ **لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ** مَا كَانُوا

هیچ سرزمینی را مگر نوشته می شود بر ایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش] نیکوترین کاری که

يَعْمَلُونَ **وَمَا كَانَتِ** الْمُؤْمِنُونَ **لِيَسْفَرُوا** كَافَّةً

می کردند (۱۹۱) و شاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَسْفَحُوا فِي الدِّينِ

پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی از ایشان دسته ای تا ظرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آگاه که بازگردند به سوی ایشان باشد که آنان بترسند او بپرهیزند (۱۹۲)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید بیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما کفار

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
و باید بیابند کفرا در شما و بفهمن که به تحقیق الله با پرهیزکاران است انصرت‌های برای فلان است

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
و آنگاه که نازل شود سوره‌ای پس برخی از ایشان کسی است که می‌گوید کتیک از شما زیاده نمود و این اسوره

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده اند پس زیاده نمود این سوره برای فلان ایمان را و ایشان شادمان می‌شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
و اما آنانی که در دل‌های شان بیماری است پس زیاده ساخته برای فلان پلیدی را

إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
به پلیدی شان و مردند در حالی که کافران بودند آیا نمی بیند منافقان

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
که ایشان آزموده می‌شوند در هر سال یک بار یا دو بار بار هم

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ
توبه نمی‌کنند و نه ایشان پند می‌گیرند و چون نازل شود

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ مِّمَّن يَرْتَعِبُ قُلْ مَنِ أَحَدٌ
سوره‌ای می‌نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر (گوید) آیا می‌بیند شما را کسی از مسلمانان

ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
از گاه باز می‌گردند باز داشته است الله دل‌هایشان را از حقیقت | به این سبب که ایشان گروهی اند که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
هر اینده آمده است برای شما پیامبری از خود شما که دشوار است

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
بر او که در رنج افتید آزمند است بر اخرا شما نسبت به مؤمنان

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
دلور مهربان است پس اگر رخ گردانند از ایمان پس بگو بسنده است مرا الله نیست هیچ‌کس

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾
جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار آن عرش بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّحْمَنُ بِمَا آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝۱ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا ۝۲

الف لام را این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است ۱ آیا هست برای مردمان شگرف

أَن أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَن أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا ۝۳

اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و وعده ده کسانی را که ایمان آورده اند

أَن لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۝۴ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا

به آنکه برای آنان است پای پابگاه راستین نزد پروردگارشان گفتند کافران هر آینه این

لَسَمِعٌ مُّبِينٌ ۝۵ إِنَّ رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

جادوگری آشکار است ۵ هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْءٍ

در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تغییر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کنتی

إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ۝۶ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا

مگر پس از اجازه وی این است الله پروردگار شما پس بپرستید او را آیا

تَذَكَّرُونَ ۝۷ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ

بند نمی گیرید؟ ۷ به سوی اوست بازگشت شما همگی وعده کرده است الله وعده درست هر آینه او

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

بِالْقِسْطِ ۝۸ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ

به دادگری و آنان که کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی

أَلِيمٌ ۝۹ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۱۰ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ

دردناک به سبب آنکه کفر می ورزیدند ۱۰ او کسی است که قرار داد آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ

درخشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن ماه منزل ها را تا بدانید شمار سال ها

وَالْحِسَابَ ۝۱۱ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ

و حساب را نیافریده است الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۲ إِنَّ فِي أُخْتَلِيفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ

برای گروهی که می دانند ۱۲ هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است

اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنْقِذُ

الله در آسمان ها و زمین نشانه هایی است برای گروهی که پرهیزکاری می کنند ۱۳

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
 هر اینه آنان که امید ندارند دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا و دل بسته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾
 به آن و آنان که ایشان را نشانه های ما می خورند **أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ**
 جایگاهشان

النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾
 آتش است به سبب آنچه کسب می کردند **إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا**
 ایمان آورده اند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
 و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را **رَبُّهُمْ**
 پروردگارشان

يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
 راه نماید ایشان را **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٩﴾**
 و کسانی که از نشانه های ما غافلند **دَعَوْنَهُمْ**
 دعای ایشان

وَنَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ فِي جَنَّاتٍ نَّارُهَا
 و ما هستیم اهل بیت در بهشت های آتش که **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿١٠﴾**
 و کسانی که از نشانه های ما غافلند **وَنَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ فِي جَنَّاتٍ نَّارُهَا**
 و ما هستیم اهل بیت در بهشت های آتش که

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾
 پروردگار جهانیان **وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ**
 و اگر پیش می افتد **لِلنَّاسِ الشَّرَّ**
 برای مردمان بدی

أَسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ
 ما عجله کنی آنها را بخیر را هر اینه به سر می آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم **فَنَذَرُ الَّذِينَ**
 فتنه می دهیم

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾
 امید ندارند دیدار ما را در سرکشی شان سرگردان شوند **وَإِذَا مَسَّ**
 و چون برسد

الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 آفت را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود یا نشسته یا ایستاده پس چون برداریم **عَنْهُ ضُرَّهُ**
 از او رنج وی را

مَرَّ كَانَ لَذِيذُنَا إِلَيْنَا مَرَّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ
 گذشتگان را هرگز نخفته بود ما را به اندک رنجی که بنورسیده بود این چنین راسته شده است **لِلْمُتَرَفِينَ**
 برای سرفراز کنندگان

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾
 آنچه را که می کردند **وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ**
 و هر اینه هلاک کرده ایم نسل های

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان باینسان نشان نشانه های روشن را و بر آن نبودند **لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ**
 که ایمان آورند این چنین کفر می دهیم گروه

الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾
 مجرمان را **كَيْفَ تَعْمَلُونَ**
 چگونه کار می کنید **خَلَقْنَا فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ**
 خلق کردیم در زمین پس از ایشان

وَإِذَا قُتِلَ عَلَيْهِمْ مَا بَالُنَا بَيِّنَتْ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
و چون خواره شود بر آنان آیات ما که روشن اند گویند آنان که امید ندارند

لِقَاءَنَا أَنْتَ بِشَرِّهِمْ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدِّلْ قُلْ مَا يَكُونُ لِي
به دیدار ما بیایور قرآنی را غیر از این یا دگرگون سازن را بگو روا نباشد برای من

أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي بِغَيْرِ شَيْءٍ إِنْ أَنْتَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَّبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ
من ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ ﴿۱۵﴾ بگو اگر بخواهد

اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
اللَّهُ نمی خواندم آن را بر شما و آگاه نمی کردم الله شما را به آن پس به درستی که درنگ کردم من

فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ
در میان شما عمری پیش از این پس آیا خرد نمی ورزید ﴿۱۶﴾ پس کیست مستکوتر

مِمَّنْ أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِفَايِكَتِهِ إِنَّكُمْ
از کسی که بریند بر الله دروغی را یا تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که

لَا يَفْلِحُ ﴿١٧﴾ الْمُجْرِمُونَ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
رسگار نمی شوند ﴿۱۷﴾ بزهکاران و می پرستند به جای الله

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
چیزی را که زیان نرساند به آنان و سود نرساند به آنان و می گویند اینان شفیعان ما هستند

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِتُوكَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
نزد الله بگو آیا خبر می دهید الله را به آنچه که نمی داند در آسمان ها و نه

فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ
در زمین؟ پاک است از آن اوست و برتر است از آنچه شرک الواسی سازند ﴿۱۸﴾ و نبودند

الْكَاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ
مردمان مگر امتی یگانه پس اختلاف کردند و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
که پیشی گرفته بود از پروردگار تو هر آینه ظهور می شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
و می گویند چرا فرود نرسانده شد بر تو (محمد ص) نشانه ای از پروردگار پس بگو جز این نیست که

الْغَيْبُ إِلَهُ أَنَا اللَّهُ أَنْتَ الْمُنْتَظَرُ ﴿٢٠﴾ فَانْتَظِرُوا
علم غیب از من است پس انتظار برید همانا من یا شما از مستظرانم ﴿۲۰﴾

وَإِذَا أَدْقَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي

و چون بچشانیم به مردمان رحمتی را (سوی خود) پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیروی یافت در
 آیاتنا قُلِ اللَّهُ أَشْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ
 نشانه های ما بگو **الله** زودتر است از شما در رسانیدن اجرای نیروی که هر آینه فرستادگان ما می نویسند آنچه مکر می کنید

هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتَ فِي أَلْفِكَ

لوت آنکه رول می کند شما را در خشکی و دریا تا وقتی که باشید در کشتی ها

وَجَرَيْنَ رِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

و روان شدند با (سورن) خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا

و بیاید به ایشان موج از هر جا و پنداشتند که آنها احاطه شدند بخوانند

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ

الله را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی ما را از این هر آینه باشیم از

الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

شکر کردن پس چون نجات دادگان را ناگهان ایشان سرکشی می کنند در زمین به

الْحَقِّ بِكَايَئِهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَيْكُمْ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةِ

ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زبان خود شماست (بافتید) بهره زندگانی

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبر دهیم شما را به آنچه می کردید

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرود آوردی آن را از آسمان پس بیامیخت به آن

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

رویدنی زمین از آنچه می خورند مردمان و چارباگان تا وقتی که فراگرفت زمین

زُخْرُفَهَا وَأَزْيَنْتَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا

بیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان توانایند بر استغناء از آن

أَتَمَّهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَمْ

(ناگهان) بیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را (مثل) زراعت دروشده گویا که هیچ نبود

بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ

دیروز اینچنین بیان می کنیم نشانه ها را برای گروهی که می اندیشند **والله**

يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

می خواند به سوی سرای سلامتی و راه می نماید هر که را بخواند به سوی راهی راست

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لَغُفَىٰ ۖ وَزِيَادَةٌ ۚ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ

برای آنان که بیکوگری کردند بیکوگری بهتر و زیاده این است و بپوشد روهایشان را هیچ سیاهی نمیدهد

وَلَا دَلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ ۖ وَالَّذِينَ

و نه هیچ حوی آن اهل بهشت اند ایشان در آن جاویداند ﴿۲۶﴾ و آنان که

كَبُورًا ۖ السَّيِّئَاتِ حَرَاءٌ ۖ سَيَتَمَّ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ دَلَّةٌ ۚ مَا لَهُمْ مِّنْ

به دست آوردن کثرتی در حرای بدی همتند آن بسا و بپوشاند آن را حواری نیست برایشان اثر

اللَّهِ ۖ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ

نه هیچ نگهدارنده ای گویا پوشیده شده است روهایشان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ ۖ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

انان اهل دورجست آن در آنجا جاویداند ﴿۲۷﴾ و سرگردان روزی که گردانیم آنرا

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا

همگی سپس می گوئیم به آن که شرک ورزیدند جای خود را از جانبی شما و شریکان پس جنایی می افکندیم

بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِتَانَا نَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِأَلْفِهِ

میان آنان و گوید شریکانشان شما ما را نمی پرستیدند ﴿۲۸﴾ پس بسنده است آن

شَهِيدًا ۖ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْإِكْبَارُ ۚ عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَعَنَ الْفَالِغُ ﴿٢٩﴾

گواه میان ما و بین شما هر چه بزرگوار است از عبادت شما لعن شد این خیران

هَٰذَا كَلَّ بَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ

اینجا دچار شود هر شخصی به کبر آنچه پیش فرستاده بود و بازگردانیده شود به سوی الله سرور

الْحَقِّ ۖ وَصَلَٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ ۖ قُلْ مَن يَرْزُقُكُمْ

را حق و ناپدید گردد از پیشان آنچه به شروع می نماید بگو چه کسی روزی می دهد

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ ۖ وَالْأَبْصَارَ ۖ وَمَن يُخْرِجُ

از آسمان و زمین یا کسب که در اختیار دارد شنوایی و بینایی و کسب که بیرون آورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ۖ وَخُجِّرُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۖ وَمَن يُدِيرُ الْأَمْرَ ۖ

زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده و کسب که تدبیر کند کار را

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ ۖ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَزَاكُمُ الْحَيُّ

پس خواهند گفت گوئید الله پس بگو پس آیا می ترسیدند آن را پس همانست که زنده است و زنده را

مَعَادًا ۖ بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَإِن نُّصْرُهُمْ ۖ فَكَذَلِكَ

پس حجت بعد حق جز گمراهی پس چگونه از حق گردانیده می شوند پس محض

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا ۖ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾

است آمد سخن بر آن که فاسق شدند که آنان ایمان نمی آورند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَسْتَدْوِ

نکو ایست از شرکاء شما کسی که عار کند افرس پس از بر گرداند نگو الله عار می کند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ مَاَنْ تَوَكُّونَ ﴿۱۰۱﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي

افرس را تا از راه می گرداند پس کج حق بر گردانیده می شود نگو ایست از شرکاء شما کسی که راه نماید

إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ

به سوی حق نگو الله راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سر او برست به اینکه

يُسَمَّعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ قَا لَكُم كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۰۲﴾

پروای شود یا کسی که خود را هدایت می کند مگر اینکه راه نموده شود پس چه سده شمارا چگونه بطوری محسد

وَمَا يَسْمَعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يَقِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ

و پیروی می کند بیشترش مگر گمان راه نمایی که گمان بی بزم نگردد از حق چیزی را از گمانی که حق نیست هر چه الله

عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ

دانش به آنچه می کند و نیست این قرآن که بر افشته شده باشد از سوی غیر

اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ

الله و بکن تصدیق می کند آنچه در پیش از وی است و بلی روس کتابی که قبل از این هیچ بر نیستی نیست

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۴﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ

در آن بود از رب جهانیا است آیا می گویند بر افته آن را نگو پس بیور به سورهای

مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَنْطَقْتُمْ مِنَ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۰۵﴾

همان را و بخوانید هر که را تولید به جز به اگر هستید راست گویان

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا بَأْتَهُمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ كَذَّبَ

بلکه دروغ پنداشتند چیزی که نسبت به یافته اند به دانش و هر چه پنداشتند برای سلی مصطفی و عدال اینچنین محسد کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾

انان که بودند پیش از پس پس مگر چگونه شد فرجام ستمکاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

و از پس کسی است که ایمان می آورد به وی و از پس کسی است که ایمان نمی آورد به وی و رب که به شکر است

بِالْعَافِيَةِ ﴿۱۰۷﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

به ستمکاران و اگر دروغ نمزد تو را پس نگو برای من است کردار من و برای شماست کردار من

أَنْتُمْ بَرِئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۸﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

شما بریید از آنچه من می کنم و من بریام از آنچه شما می کنید و از پس کسی است که

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَمَّتْ تَشْمَعُ الضَّمُّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۹﴾

گوش می دهد به سوی تو آیا تو می شنوی اگر چه و اگر چه خود نوردد

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَبْطِرُ إِلَيْكَ آفَاتَ تَهْدِي وَأَنْتَ أَعْيَىٰ وَلَوْ كَانُوا
 و از پس کسی هست که می نگرد به سوی تو ای تو راه می نمایان کنی و اگر چه
 لَا يَتَصَرَّوْنَ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هَلَّا سَمِعَ نَفْسٌ كَذِبٌ يَرُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَلَكِنَّ
 نیستند ﴿۱۳﴾ ای خدا همانا شنیده ام نفسی که دروغ می گوید بر هر چیزی و لکن
 النَّاسُ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّهُ يَلْسُوءُوا إِلَّا
 مردم را نفسهای خود را ظلم می کنند ﴿۱۴﴾ و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا درنگ نکرده بودند در میان مگر
 سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِهِ اللَّهُ
 لحظه ای روزی که می سازد بخود مگر به تحقیق ریان کردند آنان که دروغ می گفتند و بدیدار
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٥﴾ وَإِنَّمَا فُرْسُكُم بِغَضَبٍ أَلَيْسَ لَكُمْ تُبُورٌ
 و نبودند ﴿۱۵﴾ و اگر شما را هدایت می نمود بر حق را چه که وعده می کنیم یا حل بود از بسط
 فَلَا تَبْخَسُوا عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾ وَلِكُلِّ
 پس نه سوزی نه است بازگشتن ایشان پس نه گواه است بر آنچه می کند و برای هر
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا حُكِمَ رَسُولُهُمْ فَحُصِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 این پیامبری است پس چون حکم داد بر ایشان حکم کرده شود میان نشان به دادگری و بسال
 لَا يَظْلِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
 نمی بینند ﴿۱۷﴾ و می گویند کی باشد این وعده اگر راست گویان
 قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي صَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 بگو در احسان ندارم برای خودم زبانی و نه سودی مگر آنچه خواهد الله هر گروهی در
 أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَحْلَهُمُ أَهْلَهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿١٨﴾
 سرآمدی است چون باید بر ایشان پس نه پس اندک لحظه ای و نه پس اندک
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَنْتُمْ عَذَابُهُ بَيْنًا أَوْ سَهْرًا مَّادَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 بگو چه سبب اگر بپاید به شما عذاب او سببگاه یا نه و چه خبر به سبب می طلبد بر او
 الْمُعْتَرِمُونَ ﴿١٩﴾ أَنْتُمْ إِذَا مَاقَعَ عَامَسُمْ بِهِ عَالَسٌ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 برهنگارن ﴿۱۹﴾ آنکه ای ما موقعی که آمدیم به آن عا لسن و قد كنتم به ان
 سَتَعَجِلُونَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 شتاب می گردیدند ﴿۲۰﴾ ثم پس گفته شود به آن که ظلم کردند بچشید عذاب جاوید را
 هَلْ تَجْعَلُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾ وَيَسْتَسْتَشِيرُونَ
 یا که بخواهید که می کنید و چه می گردید و می پرسند و سو
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢٢﴾
 آیا حق است آن وعده ای بگو ای خدا که حق است و سبب شما تاوان کنندگان الله

حزق ۲۲

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظِلْمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ. وَأَسْرَوْا

و اگر هر آینه باسد برای هر کسی که سم کرده است آنچه در زمین است هر آینه دیده دهد آن را و پنهان شود

الْأَنفُسَ لِمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُتِنُوا بِأَلْقُسُطِ وَهُمْ

بخیلی خود را هنگامی که ببینند عذاب را و حکم کرده شود چنان بس که نادگری و ابلان

لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنْ

سمندیده شود ﴿١٠﴾ آگاه باشد هر آینه برای آنکه است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باشد هر آینه

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و عده است که حق است و لیکن اکثرشان نمی دانند ﴿١١﴾ او زنده می کند و می میراند

وَرِثَتِهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِدَةٌ

و به سوی وی بازگردانیده می شوید ﴿١٢﴾ ای مردمان به تحقق آمده است برای شما پستی

مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

برو نجات دهنده برای آنچه که در سینه هاست و راه نمویی و رحمتی است برای مؤمنان

﴿١٣﴾ قُلْ يَعْصِلُ اللَّهُ وِزْرَتَهُ فَبَدَّلَكَ فَبَدَّلَكَ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

﴿١٣﴾ بگو به بخشایش الله و به رحمت او پس بدین خبر باید که شد شود بهیچ آن بهتر است از آنچه

يَحْمَعُونَ ﴿١٤﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ

گرد می آورند ﴿١٤﴾ بگو به من حد دهد که آنچه را فرو آورده است الله برای شما از رزق

فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْرِكُ لَكُمْ أَمْرًا عَلَى اللَّهِ

پس قرار دادید برخی را در حرام و برخی را در حلال بگو در آنجا آید داده است شمارا با امر الله

تَقَرُّونَ ﴿١٥﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

دروغ می بگویند ﴿١٥﴾ و چیست گمان آنان که افترا می بینند بر الله دروغ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

روز رستاخیز به درسی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان و لیکن بیشتران

لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ

شکر نمی گویند ﴿١٦﴾ و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی حواری هیچ شیئی از قرآن

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُبْصَرُونَ

و نمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما نگهبان حاضر چون در می بینید که می شوید

فِيهِ وَمَا يَشْرَبُ عَنْ رَأْسِكَ مِنْ ثَقَلٍ ذَرَرَةٍ وَلَا فِي

در آن و پوشیده نمی ماند و پرو دگر تو همسک دردی در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَضْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١٧﴾

آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است ﴿١٧﴾

آلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 آگاه باش هر چه دوسان هیچ ترسی نیست برایشان و نه آنان اندوهگین شوند

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ **لَهُمُ الْبُشْرَى**
 آنان که ایمان آوردند و به هر کاری می کردند برای ایشان است مرده

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا **وَفِي الْآخِرَةِ لَا نُكَدِلُ لَكُمُ الْبُشْرَى** **اللَّهُ**
 در زندگی دنیا و در آخرت بیست هیچ دگرگویی برای شماست الله

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ **وَلَا يَحْزَنُونَ** **قَوْلُهُمْ** **إِنَّ**
 این استرا همان و سگاری است و عجب سازد بویا سخن سان هر آیه

الْآخِرَةَ **يَدَّ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** **آلَا إِنَّ** **لِلَّهِ**
 عزم = بطوری و همه در آن الله است همگی شوی شما آگاه باش هر آیه بی الله است

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ **الَّذِينَ**
 هر که در آسمان است و هر که در زمین است پیروی نمی کند آنان که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ **شُرَكَاءُ** **إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا**
 فرا می خوانند به غیر از الله شریکان پیروی نمی کند مگر

الطَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ **هُوَ** **الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ**
 گمان را و نیست انسان مگر اینکه به تخمین سخن می گویند آن که قرار داد برای شما

الْبَلَّ لَتَكُونُوا فِيهِ **وَالنَّهَارُ مُبِينًا** **إِنْ فِي ذَلِكَ**
 شب را ناراحت گیرید در روز روشن یحش هر آیه در

لَا يَنْتَ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ **قَالُوا** **اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا**
 نشانه هایی است برای گروهی که می شنود آنان گفت گرفت الله فرودی را

مُسْتَحَنَةً **هُوَ** **الْقَيُّومُ** **لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ**
 پاک و سرمد است و است بی نیاز برای همه آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ شَيْءٍ **سَنُنْظِرُ هَذَا** **أَنقُولُكَ** **عَلَى اللَّهِ** **مَا**
 بیست برد شما هیچ حقی بر این آید می گوید بر الله آنچه را که

لَا تَعْلَمُونَ **قُلْ** **إِنَّ الَّذِينَ يَقْعُرُونَ عَلَى اللَّهِ** **الْكُذِبَ**
 نمی دانید؟ بگو هر آیه آنان که برمی بلندند بر الله دروغ را

لَا يَفْلَحُونَ **مَتَّعْ** **فِي الدُّنْيَا ثُمَّ** **إِلَيْنَا** **مَرْجِعُهُمْ** **ثُمَّ**
 رنگار می شوند آسایش بدهی است مدت در دنیا سپس به سوی ما بازگشت ایشان را

يَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ **بِمَا** **كَانُوا يَكْفُرُونَ**
 می جیم به ایشان عذاب سخت را به سبب آنکه کفر می ورزیدند

وَأَنذِرْ عَلَيْهِمْ نَارَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ إِن كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من اگر کبر است بر شما
مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِثَابِتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
مقام من در مس سزا و پند دانی من به یث های اله پس بر اله توکل کردم من گرد و شد
أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
کار خود را و سر یگانگی را پس ماند که نباشد کار شما بر شما یوسید پس اهرایی کمی خود را بر ساید
إِلَّيَّ وَلَا تُطْرَبُوا ۝ ۷۱ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن
به من و مهتد مدهد مرا اگر وی نگر دایید پس بخوانه ام از شما هیچ مردی ر نسبت
أُخْرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ ۷۲
مرد من مگر بر اله و فرمان یافته ام که باشم از مستعذیان
فَكَذَّبُوهُ فَسَبَّوْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْعِلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ حَلِيفَ
پس نکتیب کردند نور پس سبب تلامه و و نکر دایید در کنی و نکر دایید این ر جانی ها
وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِثَابِتِنَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُذَرِّينَ
و معرفی کردیم کسانی را که نکتب کردند بایده مار پس بگر چگونه شد سر انجام بیم دانه شد گل
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ ۝ ۷۳
پس فرستادیم بعد از او نوح را پیاپی ر به سوی قوم من پس و بعد بر انسان سبانه های و پس
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَنْطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
پس بر من بودند که ایمان بودند به آنچه دوع شمرده بودند آن را پس از این ایچیس مبر من نهیم بر دل های
الْمُفْسِدِينَ ۝ ۷۴ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ
بجاور گران پس فرستادیم بعد از آن موسی و هارون ر به سوی
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِثَابِتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا فَجُورِينَ ۝ ۷۵
فرعون و سران قوم وی با سبانه هایش پس نکتب کردند و بودند گروهی فرجانی
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَيْسَ شَيْءٌ مِنْ
پس چون مدبری انان سخن درست لر برد ما گفت هر چه این اله خاتوبی است آشکار
قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَيْسَرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا من گوید به این حق نه خاتوب چون بیاید برای شما با خاتوب است این ؟ و رسکه من نبود
الْتَّاجِرُونَ ۝ ۷۶ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّبِعَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا مَا
خاتوب گران گفت آیا آمدی برد ما تا نگر دانی ما را از آنچه با یانه ایم ما بر جبر پلری خود را
وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِرْيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝ ۷۸
و ماند برای شما بررگی و برری در زمین و بیتم ما شما را ماور داری گران

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
و گفت فرعون بیاورید پیش من هر جادوگری دانایا ﴿۷۹﴾ پس چون آمدند جادوگران
قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
گفت به آنان موسی بیفکند آنچه را شما افکندگانیذ ﴿۸۰﴾ پس چون افکندند گفت
مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ
موسی آنچه آورده اید آن را جلو است هر آینه الله رود باطل گرداند آن را هر آینه الله به صلاح نیگورد
عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكُلِّ مِثْلٍ وَلَوْ كَرِهَ
کار تباهکاران را ﴿۸۱﴾ و ثابت می دارد الله حق را با سخنان خود و اگر چه ناخوش دارند
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا أَمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ
بزهکاران ﴿۸۲﴾ پس ایمن بیاورد به موسی مگر فرزندی از قوم وی (آن هم با)
خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
ترسی از فرعون و سرکردگانش که (بعداً) شکنجه کنند ایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُصْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِن كُنتُمْ
در زمین و هر آینه وی از حد گذرندگان بود ﴿۸۳﴾ و گفت موسی ای قوم من! اگر
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
ایمن آوردید به الله پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانی پس گفتند بر الله
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
توکل کردیم ای پروردگار ما! قرار مده ما را (سخن خوش) آشوبی به سود گروه ستمکاران ﴿۸۵﴾ و رهایی بخش ما را
مِنْ رَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
به رحمت خود از گروه کافران ﴿۸۶﴾ و وحی فرستادیم به موسی و برادرش
أَن يَتَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا يُوتَكُمْ قِبْلَةً
که جای گردید! بسکن سازید برای قوم خود در مصر خانه هایی را و قرار دهید خانه های خود را پرستگانی
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَالَ مُوسَىٰ
و برپا دارید و نماز را و زکوة ده و گفت موسی
رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
ای پروردگار ما! هر آینه تو داده ای به فرعون و سران قوم او زیور و مال هایی را در زندگانی
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
دنیا ای پروردگار ما! سرانجام گمراه کنند از راه تو ای پروردگار ما! محو کن مال هایشان را
وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَقَّ بَرَاءِ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٨٨﴾
و سخت (تو) بر دل هایشان پس ایمن نمی آورند تا بیست عذاب دردناک را ﴿۸۸﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ

گفت (الله) هر آینه اجابت شد دعای شما پس پایداری ورزید و پیروی مکنید راه

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ

انسان را که نمی دانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ

پس از پی درامند ایشان را فرعون و لشکریان او از راه سرکشی و دشمنی تا وقتی که دریافت او را

الْفَرَقَ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ

غرقاب گفت ایمن آوردم من که نیست هیچ الهی مگر آن که ایمن آورده اند به او بنی اسرائیل

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ

و من از تسلیم شدگانم ای اکنون ایمن می آوری حال آنکه نافرمانی کردی پیش از این و بودی

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ قَالِيَوْمَ نُنَجِّكَ بِدِينِكَ لِنُكُوِّتَ لِمَنْ

از تبهکاران پس امروز می رهانیم تو را (الله) بیکرت راه تا باشی برای

خَلْقِكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

ایندگان نشانه ای و هر آینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبرانند

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَوْأً صَدَقَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

و هر آینه جای دادیم به بنی اسرائیل جایگاهی راستین را و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

پس اختلاف نکردند تا آن که آمد برای شان دانش هر آینه پروردگار تو حکم می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أُنزَلْنَا إِلَيْكَ

در آن چیزی که در آن اختلاف می کردند پس اگر هستی در شکی از آنچه فرود فرستیم به سوی تو

فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ

پس پرس از آنان که می خوانند کتاب را پیش از تو هر آینه آمده است پیش تو

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ﴿٩٤﴾ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَا تَكُونَنَّ

حق از جانب پروردگارت پس مباش از تودید کنندگان و مباش

مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ

از کسانی که دروغ شمرند آیت های (الله) را پس می شوی از زیانکاران

﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

هر آینه آنان که راست آمد بر ایشان سخن پروردگار تو (الله) ایمان نیاورند

﴿٩٧﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ لَّوَدَّاعُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٨﴾

و اگر چه بیاید برای آنان هر نشانه ای (سجده ای) تا آنکه ببینند عذاب دردناک را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ؕ ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا اِيْمَانُهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤُسُّ لِقَا
 پس چرا نبود (مردم) هیچ آبلایی که ایمان آوردند پس سود دهنده آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون
 ءَامَنُوا كُشِفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ
 ایمان آوردند برداشتم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را
 اِلَىٰ حَيٰثٍ ۙ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ
 تا مدتی ۙ (۹۸) و اگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها
 جَمِيعًا ؕ اَفَاَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۙ وَمَا
 همگی آها تو اگر نه می کنی مردم را تا گردند مؤمنان؟ (۹۹) و نزد
 كَانَتْ لِنَفْسٍ اَنْ تُوْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَیَعْمَلُ الْخَيْسَ
 هیچ کسی را که ایمان آورد مگر با اراده الله و قرار می دهد بلبیدی اعطای او را
 عَلٰی الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ۙ قُلْ اَنْظِرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ
 بر آنانکه خود نمی ورزند (۱۰۰) بگو بنگرید چه چیز است در آسمان ها
 وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْاٰیٰتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۙ
 و زمین؟ و سودی ندارد این نشانه ها و بیم دهندگان برای گروهی که ایمان نمی آورند (۱۰۱)
 فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامٍ اَلَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 پس آیا انتظار می برند مگر مانند روزهای (پرحادثه) کسانی که گذشتند پیش از ایشان؟
 قُلْ فَانظُرُوْا اِنِّیْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۙ ثُمَّ نُنَجِّیْ
 بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم از منتظران (۱۰۲) سپس نجات می دهیم
 رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كَذٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُوْمِنِيْنَ
 رسلان خود را و آنان را که ایمان آوردند اینچنین بر ماست که نجات دهیم مؤمنان را
 قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِنْ دِیْنِیْ فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ
 بگو ای مردم اگر حش در شکم از دین من پس نمی پرستم آنان را که
 تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِیْ يَتَوَفَّكُمُ وَاُمِرْتُ
 شما می پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن دگس که برمی گیرد ارواح شما را و مقرر شده ام
 اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۙ (۱۰۳) وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ حَنِیْفًا
 که باشم از مؤمنان (۱۰۴) و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه
 وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ (۱۰۵) وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
 و میاش از مشرکان (۱۰۵) و مخوان به جای الله
 مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۙ اِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ (۱۰۶)
 چیزی را که سود ندهد به تو و زیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی

وَلَا يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَمَنْ

و اگر بپوشاند به تو **الله** زبانی را پس نیست بردارتنای برای لب **مگر** **و** اگر

مُرَدَّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ

خواهد در حق تو نعمتی را پس نیست هیچ بازگردانی برای بخشش تو می‌رسند. آن را به هر که خواهد تر بندگش

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَتَّخِذُ الْنَاسُ قَدَّ جَاءَكُمْ

و اوست آن امرزنگه مهربان بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ

حق از پروردگار شما پس هر که راه یالت جز این نیست که راه می باید برای خود و هر که

خَلَّ فَإِنَّمَا يَخِذُ عَنِهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ وَأَتَّبِعْ

گمراه شدن پس جز این نیست که گمراه می شود به زبان خود و نیستم من بر شما کارگزار او نگهیدم (۱۰۰) و پیروی کن

مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَنْصِرْ حَتَّىٰ يَخْضَعُوا لِقُدْرَةِ اللَّهِ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

از آنچه که وحی می شود به تو و شکایت باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است ﴿۸۹﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كَتَبْتُ أَحْكَمْتَ عَيْنَهُ ثُمَّ قُضِلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ

الفه لام: در این کتابی است که استوری یافته آیتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده نگری آگاه

أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَإِنْ أَسْتَغْفِرُوا

اینکه پرسش نکند مگر **الله** با هر آیه من برای شما از سوی او بیم دهنده و مژده دهنده ام ^(۱) و اینکه آموزش بطلید

رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوْبًا إِلَيْهِ يُعْطِيكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِي

١٠ پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تا پرخورطری دهد شما را پرخورطری نیک تا زمانی معین و تابنده

كُلِّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

به هر صاحب مزیتی [بفشار] مزیتش را و اگر برگردید پس هر آینه من می ترسم بر شما از عذاب روزی

كَبِيرٌ ٢ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ أَلَا إِنَّهُمْ

به سوی قلعه است بازگشت شما ولو همه چیزی تواناست آگاه باشید همکاران

يَنْتَوْنَ صُدُّوهُمْ لِيَسْتَخَفُّوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْثُونَ رَبَّهُمْ

می پیچانند بر می گردانند سینه های خود را تا پنهان دارند (خود را) از لواط یا سایر ناشایست های فراوان آگاه باش چون بر سر کنند چله های خود را

يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥٠﴾

می داند آنچه را پنهان می کند و آنچه را آشکار می سازند هر آینه لو داناست به راز سینه ها